

at man til næste Sæssion kunde staa bedre oplyst end nu. Naar han nu gaar med det ærede Medlem og stemmer for Henviisning til Finantsudvalget, maa det være hans Mening, at Lovforslaget derved kan slaas ihjel; thi ellers opnaar han Intet derved. Jeg betragter dette som en god logisk Slutning. Det, som det ærede Medlem nu sidst udtalte til Forsvar for sit Forslag, om at henvise Sagen til Finantsudvalget, er i Virkeligheden ikke et Forsvar derfor, men et Forsvar for at udsætte Vedtagelsen af Lovforslaget, thi skulle vi have alle de Oplysninger til Finantsudvalget, som efter hans Udtalelser skulle fordres, inden man med god Samvittighed kunde stemme for dette Lovforslag og have de deraf følgende Konferencer med Ministeren, gab jeg nok vide, hvorledes Alt det skulde kunne staffles tilveie i Løbet af 8 Dage. Hvorledes skulle vi i den Tid faae Undringsforslag stillede og atter have en ny tredie Behandling over Lovforslaget, og hvis der blev vedtaget Undringsforslag, faae det tilbage til Landstinget? Alt dette skulde gøres i Løbet af otte Dage, og det er en Umulighed. Jeg paastaar, mine Herrer, at hvis de stemme for det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har stillet, er det det Samme, som at staa Lovforslaget ihjel. Ikke noget Andet.

N. Nielsen: Til det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) skal jeg tillade mig at sige, at, naar jeg tiltræder det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), var det, fordi jeg troede, at det derigjennem var muligt at faae Loven ud i denne Sæssion.

Berg: Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) skulde have hørt rigtigt, inden han reiste sin Indsigelse, thi disse Oplysninger med Hensyn til Stedet burde have foreligget; men da de nu engang ikke forelaa, burde vi indføre mere indskrænkende Bestemmelser i vedkommende Lovforslag, end her staa. Utsaa som Æquivalent for, at vi mangle disse Oplysninger, maa vi redigere Lovforslagets § 2 anderledes. Det er ikke det, jeg har sagt, men jeg har sagt, at vi i Udvalget skulde se at indhente saadanne Oplysninger, inden vi faae indsat saadanne nærmere indskrænkende Betingelser for Sagens Gjennemførelse, som ere en Følge af, at vi ikke have faaet disse Oplysninger iforveien.

Brig: Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem sagde: Jeg har ikke de Oplysninger, som sætte mig istand til at stemme for Lovforslaget, og derfor stemmer jeg imod det; men jeg kan aldeles ikke forstaa, at det ærede Medlem nu siger: Lad os faae Udvalg eller lad Sagen gaa til Finantsudvalget, for at jeg kan faae de fornødne

Oplysninger, thi de kunne ikke faas i rette Tid; det tror jeg er godtgjort. Men siger det ærede Medlem, saa skulde man sætte en indskrænkende Bestemmelse, men af hvad Art er denne indskrænkende Bestemmelse? Det er en Bestemmelse, hvor det ærede Medlem optræder som sagkyndig, hvor hans Forslag hviler paa en vis Anskuelse, som det ærede Medlem har; men jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem i saa Henseende kan gjøre Forbring paa, at Thinget skal følge ham som Sagkyndig, og indsætte Noget i Lovforslaget som muligvis er galt. Jeg tror, at man har en langt større Sikkerhed ved, at den høitærede Minister har erklæret, at han vil indhente Underretning og Undersøgelse af virkelig Sagkyndige, og at han vil gjøre det paa en saadan Maade, at det ikke bliver et Spil med Ord. Det tror jeg dog, at man kan være forsikret om, at den høitærede Minister naturligvis dels maa have baade den almindelige Interesse i, at Sagen gaar godt og heldigt, dels maa have den specielle Interesse, at det er en Sag, der ledes under ham, og som han bærer Ansvar for bliver fuldbgyrdet paa en tilfredsfuld god Maade. Det tror jeg er en langt bedre Garanti, end naar vi lade Sagen gaa til Udvalg, og den kommer tilbage med indskrænkende Bestemmelser efter det ærede Medlems Forslag.

Jagerslev: Det ærede Medlem her ligeoverfor (Berg) synes ikke om, at man siger, at, naar man stemmer for Henviisningen til et Udvalg, er det det Samme som at stemme mod Loven. Jeg maa erindre det ærede Medlem om, at her for kort Tid siden var til Behandling et Lovforslag angaaende Leirpøvelser, og da tillod jeg mig at sige, at, uagtet jeg ikke var imod denne Sags Fremme, som nogle af mine andre Meningsfæller, vilde jeg dog stemme for Henviisning til et Udvalg, da jeg virkelig troede, det var bedre for Loven. Da sagde det ærede Medlem — jeg skal tage Kvintessentsen af hans Udtalelse, Alt i en kort Sum — at den, der stemmer for Udvalg, stemmer imod Forslaget. Hverken Mere eller Mindre sagde det ærede Medlem. Det var for en halv Snes Dage siden, men da havde vi endel mere Tid end nu. Jeg tillod mig at gjøre gjældende, at Sagen skulde henvises til Hverudvalget. Det kunde gaa an, da dette Udvalg havde været saa lidt beffæftiget. Men i det sidste Dieblit at besvære et saa overarbejdet Udvalg som Finantsudvalget med en ny Sag, vil jeg virkelig ikke være med til.

Berg: Jeg takker det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig) for den Betslæring, han vil give mig om, hvorledes jeg bedst burde stille mig til dette Forslag. Dersom det var min Mening at faae Forslaget slaaet ihjel, og jeg antog, at der var flere for dette, havde det ærede Medlem Net i, at jeg burde staa op og